

L'ESTATUT

En els ambients polítics, tant de Madrid com de Catalunya, en aquests moments hi ha dominant un sol comentari: Els Estatuts. Dic "els" Estatuts, no l'Estatut, perquè el basc i el català no es poden separar i van de la mà condicionant l'un a l'altre.

En el moment que escric, el basc acaba de passar per l'aprovació unànime de la Comissió i pot ser que en el moment que apareixin aquestes ratlles a Lapilastra, el català pot haver tingut la mateixa sort.

Dic que els dos Estatuts van de la mà, però això no vol dir ni que són iguals ni que les negociacions seran de la mateixa manera. El basc va entrar, per unes poques hores, primer que el català i això li ha donat prioritat en la discussió i aprovació. A Euskadi, molt arrelat el nacionalisme, domina majoritàriament el PNB (Partit Nacionalista Basc) i la negociació l'ha protagonitzat aquest Partit i l'entesa ha estat més àgil. Carles Garaicoetxea, amic meu de famolts anys, és un home pragmàtic, capaç i dialogant, recolzat per la majoria de vots del País, que ha pogut prendre decisions àgils i oportunes. No oblidem també que a Euskadi hi ha l'ETA, quin terrorisme ha estat psicològicament present en les negociacions.

A Catalunya les forces polítiques estan disperses i la negociació s'ha de portar previ consentiment de totes elles. Partits amb centre de decisió a Madrid es van molt implantats a Catalunya i són negociadors de l'Estatut al temps que han d'estar pendents de les directrius dels seus òrgans rectors centralistes. Aquesta circumstància ens pot perjudicar. Tots els grups volen el seu protagonisme, volen fer el seu "número" i l'únic guanyador d'això serà el poder centraliste. Estem arribant a l'hora de la veritat i ja no hi valen disfresses.

L'UCD va començar a montar la seva estratègia centralista amb la presentació descarada de multitud de "motivos de desacuerdo" i suggerències d'inconstitucionalitat. Una i altre cosa no se les creuen ni ells mateixos. És una cortina de fum per posar nerviosos als catalans. I ens hi estem posant.

Comencem a posar en marxa tota una sèrie de manifestacions en la defensa general de que "volem l'Estatut de Sau sense retallar".

Estic convençut que ens buidarem en aquestes manifestacions i això ens distreurà, ens està ja distraient del que veritablement convé a Catalunya.

Desde Madrid ens estan parant la ballesta. I nosaltres, si no estem a l'aguait de la realitat d'aquesta trampa hi caurem com ocellets.

Jo crec que a Madrid no ens volen retallar l'Estatut. L'Estatut ja ens el varem autoretallar a Sau. Conscientment o inconscientment, tot és prou greu, l'Estatut va arribar a Madrid prou retallat per nosaltres mateixos.

Quant es va redactar, tothom creia que l'Estatut seria molt inferior al del 32 i es va proposar semblant a aquell amb l'esperança, però amb el poruc convenciment que ens el retallessin poc.

Ningú pensava en aquells moments que els bascs aconseguirien el seu somni de sempre de recuperar els concerts econòmics. I ara veiem que per la seva tossuderia, estratègia o per la força de la violència ho han aconseguit. Que són els concerts econòmics?. Euskadi recaptarà els seus impostos, en passarà una part a Madrid i la resta l'administraran ells. Això si que serà autogovernar-se.

Als parlamentaris catalans, que elaboraren l'Estatut de Sau els hi semblà que això era impensable. Convergència, a Sau, feu una proposta semblant a la basca, però va ser tombada, votant en contra coaligats altres grups polítics d'ideologies ben dispars, però quins òrgans de decisió són a Madrid.

Total, que a Catalunya si ens donen l'Estatut de Sau sense retallar, tindrem una autonomia molt diferent a la basca. Tindrem autogovern, tindrem traspassos de serveis, però els diners de Catalunya, els diners nostres, els impostos, seran recaptats des de Madrid i després ens en donaran una part perquè poguem autogovernar-nos. Una vegada més ens faran el "favor" de donar-nos el que és ben nostre.

Això, pel meu punt de vista, és una autonomia aigualida. Autogovernar-nos amb els diners nostres en poder dels altres, ja em direu quin autogovern és.

L'Estatut el tindrem i el tindrem enter, sense retallar, perquè la retallada ja ens la varem fer nosaltres mateixos.

Creo que encara hi som a temps. A Catalunya som pactistes, no som violents. No tenim ETA ni metralletes. Tenim capacitat de treball, d'estalvi, de crear riquesa. L'Autonomia que ens faria forts de veritat costarà que ens la donin. Si a Catalunya poguessim governar-nos amb l'administració dels nostres diners seríem massa forts i això a Madrid els fa por. Però s'ha de lluitar per aconseguir-ho. I no deixar-nos engatussar.

Estem jugant-nos si Catalunya serà o no serà. I Catalunya és o no és si ens deixen la nostra economia.

El President Tarradellas fa pocs dies ho deia a Madrid: "Si no em solucionen l'economia, l'Estatut ja els hi regalo; això seria una autonomia per administrar la misèria de Catalunya". I Tarradellas en aquestes coses n'és un gat vell.

Que no vinguin ara alguns polítics catalans amb la demagògia de dir que el plantajament econòmic de l'Estatut és el més adient per solidaritzar-nos amb la resta de pobles de l'Estat Espanyol. En que quedem?. Si Euskadi ho té, perquè nosaltres no?

Ull, catalans. Volem l'Estatut, el de Sau o un altre, però volem un Estatut que deixi administrar als catalans els diners que són nostres, que són fruit de l'esforç, del suor, de l'ingeni i de l'estalvi de la gent que viu i treballa a Catalunya.

JAUME CASADEMONT

(Senador per Girona)

CONSTRUCTOR D'OBRES

NARCÍS

FRIGOLÉ

BONET

Carrer Major, 79 Teléf: 44 02 08